การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้แท็บเล็ต เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

Cooperative learning in history subject using a Tablet to improve Retention and achievement in learning for Pratom Suksa 2 Students

สาธิยา เปรื่องเจริญ [1], ดร.สุทธิพงศ์ บุญผดุง [2]
[1] มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
[2] อาจารย์ที่ปรึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรีเขต 1 จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้แท็บเล็ต และแบบทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้แท็บเล็ต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนไม่แตกต่างจากเกณฑ์ร้อยละ 80

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความคงทนในการเรียนหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้แท็บเล็ต

คำสำคัญ การเรียนรู้แบบร่วมมือ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้, ความคงทน, แท็บเล็ต

Abstract

The purposes of this study were 1) to compare student achievement after studying the 80 percent threshold 2) to assess the student's retention in learning at two-year deal through cooperative learning.

The samples used in this study are the Grade 2 students at Anurajaprasit School, Primary Education Service Area office 1, Nonthaburi Province. A total of 35 students were tested during the second semester.

1. Through Cooperative learning history using the Tablet, the second grade students' average score was not different from the criterion 80 percent.

2. The second grade students are learning retention improved a lot using the method.

Keywords Collaborative learning, Achievement, Retention, Tablet

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ เน้นให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเกิดความภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 10) ดังนั้นวิชาประวัติศาสตร์จึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ รวมทั้งคาดการณ์ถึงผลกระทบที่เกิดจากเหตุการณ์เหล่านั้นได้ จากผลการประเมินสมรรถนะการศึกษาของไทยเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 7 รวมถึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตกต่ำ ขาดลักษณะอันพึงประสงค์ โดยเฉพาะด้านการคิดวิเคราะห์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (The Global Competitiveness Report, 2013–2014)

จากประเด็นปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่าสังคมยุคปัจจุบันซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจะมีบทบาทสำคัญมากต่อการนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียน โดยเฉพาะสื่อประเภทคอมพิวเตอร์ จะมีอิทธิพลสูงในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ซึ่งรูปแบบใหม่ได้แก่ การใช้แท็บเล็ต (Tablet) เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และแสวงหาองค์ความรู้ในรูปแบบต่างๆ ที่มีอยู่ในรูปแบบทั้ง Offline และ Online ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาหาความรู้ ฝึกปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ทั้งยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจของผู้เรียนและมีผลกระทบในทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ช่วยส่งเสริมให้เกิดการค้นคว้าและการเข้าถึงองค์ความรู้นอกห้องเรียนอย่างกว้างขวาง รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของผู้เรียน (อรัญญา เชียงเงิน,2556, หน้า 1) นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรที่จะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นแนวคิดหนึ่งที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น และเกิดความคงทนในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน อาทิ การให้ผู้เรียน เรียนรู้แบบกลุ่มย่อย ช่วยกันเรียนรู้ เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน พึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบร่วมกัน

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนประวัติศาสตร์จึงตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดการสาระการเรียนรู้วิชา ประวัติศาสตร์ จึงสนใจที่จะศึกษาวิธีการสอนวิชาประวัติศาสตร์โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้แท็บเล็ต เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ และความคงทนให้กับผู้เรียน ตลอดจนพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้แท็บเล็ต

2. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาประวัติศาสตร์โดยใช้แท็บเล็ตเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความคงทน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 1 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 7 ห้องเรียน รวม 244 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้แท็บเล็ต

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้แท็บเล็ต เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความคงทน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยแบ่งหน่วยการเรียนรู้ออกเป็น 4 หน่วยดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การใช้คำระบุช่วงเวลาที่แสดงเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่มีต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องบุคคลสำคัญของไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาไทยที่น่าภาคภูมิใจและการอนุรักษ์ไว

4. ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยการเก็บรวบรวมแบบทดสอบ และการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างเดือนพฤษภาคม-กันยายน 2558

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดหลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิศนา แขมมณี (2555; 98-106) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3 – 6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม นักการศึกษาที่สำคัญที่เผยแพร่แนวคิดของการเรียนรู้แบบนี้ คือ สลาวิน (Slavin) เดวิด จอห์นสัน (David Johnson) รอเจอร์ จอห์นสัน (Roger Johnson) กล่าวว่า ในการสอนโดยทั่วไป เรามักจะไม่ให้ความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ส่วนใหญ่จะมุ่งไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน

สลาวิน (Slavin, 1981) กล่าวว่า หลักการพื้นฐานของรูปแบบการเรียนแบบเป็นทีม ประกอบด้วย

1. การให้รางวัลเป็นทีม (Team Rewards) ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งในการวางเงื่อนไขให้นักเรียนพึ่งพากัน จัดว่าเป็น Positive Interdependence

2.) การจัดสภาพการณ์ให้เกิดความรับผิดชอบในส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ (Individual Accountability) ความสำเร็จของทีมหรือกลุ่ม อยู่ที่การเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนในทีม

3.) การจัดให้มีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะประสบความสำเร็จ (Equal Opportunities For Success) นักเรียนมีส่วนช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จด้วยการพยายามทำผลงานให้ดีขึ้นกว่าเดิมในรูปของคะแนนปรับปรุง ดังนั้น แม้แต่คนที่เรียนอ่อนก็สามารถมีส่วนช่วยทีมได้ ด้วยการพยายามทำคะแนนให้ดีกว่าครั้งก่อนๆ นักเรียนทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อนต่างได้รับการส่งเสริมให้ตั้งใจเรียนให้ดีสุด ผลงานของทุกคนในทีมมีค่าภายใต้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนแบบนี้ สำหรับรูปแบบ STAD เป็นรูปแบบหนึ่งที่ Slavin ได้เสนอไว้ เมื่อปี ค.ศ. 1981 นั้นมี องค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียน (Class Presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอสิ่งที่นักเรียนต้องเรียน ไม่ว่าจะเป็นมโนทัศน์ ทักษะและ/หรือกระบวนการ การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียนนี้อาจใช้การบรรยาย การสาธิต ประกอบการบรรยาย การใช้วิดีทัศน์หรือแม้แต่การให้นักเรียนลงมือปฏิบัติการทดลองตามหนังสือเรียน

2. การทำงานเป็นกลุ่ม (Teams) ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนประมาณ 4-5 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีทั้งเพศหญิงและเพศชาย และมีหลายเชื้อชาติ ครู

ต้องชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มได้ทราบถึงหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มว่านักเรียนต้องช่วยเหลือกัน เรียนร่วมกัน อภิปรายปัญหาร่วมกัน ตรวจสอบคำตอบของงานที่ได้รับมอบหมายและแก้ไขคำตอบร่วมกัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องทำงานให้ดีที่สุดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ให้กำลังใจและทำงานร่วมกันได้ หลังจากครูจัดกลุ่มเสร็จเรียบร้อยแล้ว ควรให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานร่วมกันจากใบงานที่ครูเตรียมไว้ ครูอาจจัดเตรียมใบงานที่มีคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน เพื่อใช้เป็นบทเรียนของการเรียนแบบร่วมมือ ครูควรบอกนักเรียนว่า ใบงานนี้ออกแบบมาให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม เพื่อเตรียมตัวสำหรับการทดสอบย่อย สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันตอบคำถาม เพื่อเตรียมตัวสำหรับการทดสอบย่อย สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันตอบคำถามทุกคำถาม โดยแบ่งกันตอบคำถามเป็นคู่ๆ และเมื่อตอบคำถามเสร็จแล้วก็จะเอาคำตอบมาแลกเปลี่ยนกัน โดยสมาชิกแต่ละคนจะต้องมีความรับผิดชอบซึ่งกันและกันในการตอบคำถามแต่ละข้อให้ได้ ในการกระตุ้นให้สมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบซึ่งกันและกันควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

2.1 ต้องแน่ใจว่าสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสามารถตอบคำถามแต่ละข้อได้อย่างถูกต้อง

2.2 ให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามทุกข้อให้ได้โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากเพื่อนนอกกลุ่มหรือขอความช่วยเหลือจากครูให้น้อยลง

2.3 ต้องให้แน่ใจว่าสมาชิกแต่ละคนสามารถอธิบายคำตอบแต่ละข้อได้ ถ้าคำถามแต่ละข้อเป็นแบบเลือกตอบ

3. การทดสอบย่อย (Quizzes) หลังจากที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูก็ทำการทดสอบย่อยนักเรียน โดยนักเรียนต่างคนต่างทำ เพื่อเป็นการประเมินความรู้ที่ นักเรียนได้เรียนมา สิ่งนี้จะเป็นตัวกระตุ้นความรับผิดชอบของนักเรียน

4. คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน (Individual Improvement Score) คะแนนพัฒนาการของนักเรียนจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนทำงานหนักขึ้น ในการทดสอบแต่ละครั้งครูจะมีคะแนนพื้นฐาน (Base Score) ซึ่งเป็นคะแนนต่ำสุดของนักเรียนในการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง ซึ่งคะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนพื้นฐาน (คะแนนต่ำสุดในการทดสอบ) กับคะแนนที่นักเรียนสอบได้ในการทดสอบย่อยนั้นๆ ส่วนคะแนนของกลุ่ม (Team Score) ได้จากการรวมคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเข้าด้วยกัน

5. การรับรองผลงานของกลุ่ม (Team Recognition) โดยการประกาศคะแนนของกลุ่มแต่ละกลุ่มให้ทราบ พร้อมกับให้คำชมเชย หรือให้ประกาศนียบัตรหรือให้รางวัลกับกลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด โปรดจำไว้ว่า คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนมีความสำคัญเท่าเทียมกับคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนได้รับจากการทดสอบ

โดยสรุปการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม นักการศึกษาคนสำคัญที่เผยแพร่แนวคิดของการเรียนรู้แบบนี้คือ สลาวิน (Slavin) เดวิด จอห์นสัน (David Johnson)และรอเจอร์ จอห์นสัน (Roger Johnson) โดยผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในลักษณะแข่งขันกัน ต่างคนต่างเรียนและร่วมมือกันหรือช่วยกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีการสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกัน ส่วนการประเมินผลการเรียนรู้ควรมีการประเมินทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ โดยวิธีการที่หลากหลายและควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัชลี บัวตา (2550) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องผลสัมฤทธิ์และความคงทนทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนตามสภาพจริง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนซับน้อยเหนือวิทยาคม อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนตามสภาพจริง โดยเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีความคงทนทางการเรียนเท่ากับ 78.28

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้แท็บเล็ตเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 1 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 7 ห้องเรียน รวม 244 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 34 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการสอนที่ใช้ในการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้แท็บเล็ต เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 11 แผน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (Post-test) จำนวน 30 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2524 เกี่ยวกับการจัดการศึกษา

2. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางในการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. ศึกษาตำรา คู่มือการสอนเกี่ยวกับหลักการสอน วิธีการสอน ทักษะการสอนสื่อการเรียนการเสนอการวัดและประเมินผล การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ หนังสือเรียน แบบทดสอบและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้แท็บเล็ต

5. นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้แท็บเล็ต ใบความรู้ ใบงาน แบบบันทึกพฤติกรรม และแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาวิชาให้ตรงตามประเด็น และให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

6. นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้แท็บเล็ต ใบความรู้ ใบงาน แบบบันทึกพฤติกรรม เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างเครื่องมือกับวัตถุประสงค์ของเครื่องมือในการนำไปหาค่า IOC (ltem Objective Congruency Index) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีเกณฑ์ดังนี้ คือ

+1	หมายถึง	ข้อคำถามสามารถวัดได้แน่นอน
0	หมายถึง	ข้อคำถามไม่แน่ใจจะวัดได้
-1	หมายถึง	ข้อคำถามวัดไม่ได้แน่นอน

ในการเลือกคำถามผู้วิจัยเลือกคำถามแฉพาะที่มีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 ขึ้นไป

7. นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้แท็บเล็ต ใบความรู้ ใบงาน และแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์แล้วตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือหาค่าความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่า IOC นำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการของครอนบัค (Cronbach Alpha) และนำเครื่องมือวิจัยไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีลักษณะข้อมูลใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คน เพื่อศึกษาความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความเข้าใจทางภาษาแบบวัดพฤติกรรม แบบทดสอบความคงทน เพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัยของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ถูกต้อง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและมีความสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นสำหรับการศึกษาวิจัยไปทำการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรง โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้แท็บเล็ต ใบความรู้ ใบงาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้แท็บเล็ต ใบความรู้ ใบงาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความเที่ยงตรงของเนื้อหา

2. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาประวัติศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบ (Try-out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 1 กลุ่มประชากรที่จะศึกษาจำนวน 34 คน และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบัค (Combat's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) พบว่ามีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.56-0.65 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.78-0.89

3. นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้แท็บเล็ต ใบความรู้ ใบงาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการมีดังนี้

1. ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขออนุญาตสถานศึกษา

2. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดลองการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้แท็บเล็ต เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. ทำการบันทึกพฤติกรรมกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนโดยวิธีการบันทึกพฤติกรรมก่อนเรียนของนักเรียนแบบบันทึกพฤติกรรมที่ออกแบบโดยงานแนะแนว

4. กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความคงทนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้แท็บเล็ต

5. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนำเสนอในรูปแบบความเรียง

6. สรุปและแปลผลการวิจัยข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการประมวลผล มีการกำหนดความเชื่อมั่นในการทดสอบทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 เป็นเกณฑ์การยอมรับสมมติฐาน การคำนวณหาค่าสถิติใช้ในการทดสอบสมมติฐานในครั้งนี้ ดังนี้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการบรรยายพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างทั่วไปคือ

1.1 ค่าร้อยละ (%)

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

1.3 ใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) เป็นสถิติทดสอบ (Test Statistics) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและกับเกณฑ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แท็บเล็ตในการทดสอบค่าที (t-test Dependent)

2. การวิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกลุ่มทดลองเมื่อสิ้นสุดการทดลอง และหลังการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์ โดยใช้ (t-test Dependent)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ กับเกณฑ์ร้อยละ 80

จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	เกณฑ์ร้อยละ 80	t-test	p-value	แปลผล
35	24.26	2.37	24	0.64	0.52	ไม่แตกต่าง

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 35 คน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 24.26 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.37 คะแนน ซึ่งเมื่อนำมาทดสอบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 (24 คะแนน) พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางเรียนไม่แตกต่างจากเกณฑ์ร้อยละ 80 (t=0.64, p-value=0.52)

ตาราง 2 การศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เว้นระยะ 2 สัปดาห์

คะแนน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	p-value	แปลผล
หลังเรียนเว้น 2 สัปดาห์	23.80	2.43	-1.96	.06	ไม่แตกต่าง
หลังเรียน	24.26	2.37			

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 35 คน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเมื่อเว้นไว้ 2 สัปดาห์เท่ากับ 23.80 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.43 คะแนน และเมื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ไม่แตกต่างจากการทดสอบหลังเรียน (t=-1.96, Sig=.06)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้แท็บเล็ต เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้แท็บเล็ต เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ไม่แตกต่าง จากเกณฑ์ร้อยละ 80 (24 คะแนน) กล่าวคือ ผลการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเท่ากับ 24.26 คะแนน สะท้อนให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการ

เรียนรู้ของแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ หรือทีม ตามระบอบประชาธิปไตย และเป็นการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ทำให้สามารถปรับตัวอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. จากผลการวิจัยพบว่า ความคงทนทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังจากสิ้นสุดการเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 85.08 และเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้แท็บเล็ตสามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์และความคงทนสูงขึ้น ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือความคงทนทางการเรียนของนักเรียนที่ลดลงนั้นอาจเนื่องมาจากองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ตัวนักเรียน ได้แก่ สติปัญญา เจตคติต่อวิชาเรียน วุฒิภาวะ ความรู้ ความสามารถ ความคิดของนักเรียน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้แท็บเล็ต สามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ ให้ชัดเจน รวมถึงการปรับแผนการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้อง กับระดับชั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. ครูผู้สอนควรพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีคุณค่า และความหมายต่อผู้เรียน สู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการส่งเสริมและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนภาพการ์ตูน หรือบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2. ควรมีการศึกษารูปแบบการสอนแบบบูรณาการ ของสาระวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อจัดทำเป็นกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ให้กับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

วัชลี บัวตา (2550). ผลสัมฤทธิ์และความคงทนทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนตามสภาพจริง. หน้า 1-72.

ทิศนา แขมมณี (2551). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.

Schwab, K. (2013-2014). The Global Competitiveness Report 2013–2014. World Economic Forum. pp. 1-565.

Slavin, R. E. (1980). Synthesis of Research on Cooperative Learning. Educational leadership. pp. 655 - 660.